

denne Gang beskæftige mig med denne Side af Polakspørgsmaalet. Jeg vil derimod pege paa den Urimelighed, at det danske Folk Aar efter Aar maa bringe store Ofre for disse indførte Arbejdere. Hvis disse Folk ikke kan undværes, hvis det virkelig kan konstateres, at Gudsjeerne ikke er i Stand til at faa Arbejdskraft, medmindre de henter den fra Polen og Galizien — en Paastand, hvis Rigtighed jeg ikke tror paa — ja, Gudbevares, saa maa vi naturligvis bøje os for Kendsgerningen. Men det er dog for meget forlangt, at de danske Arbejdere skal være med til at betale de Udgifter til Forsørgelse, Hjemsendelse og mange andre Ting, som disse udenlandske Arbejdere paafører den danske Befolkning. Jeg mener derfor, man burde overveje, under hvilken Form det kunde paalægges de saakaldte Polakimportører at udrede de mange offentlige Udgifter, som Polakimporten paafører Landet. Paa Indenrigsministeriets og Justitsministeriets Budgetter har man visse Udgifter af den Art; det er ikke overvældende store Beløb, og det er heller ikke særlig dem, jeg har min Opmærksomhed henvendt paa. Der er derimod paa Budgetterne meget større Beløb, som ikke kan ses. Borgmester Engelstoft i Mariibo oplyste saaledes en Gang i et Byraads-møde, at Hjemsendelsen af Udlændinge i et Aar kostede Lolland-Falster 23,608 Kr. Altsaa, Hjemsendelsen af de Arbejdere, som Polakimportørerne har draget til Landet for at udføre Roearbejde og andet Landbrugsarbejde, koster i et enkelt Aar det offentlige paa Lolland-Falster 23,608 Kr. Denne Udgift er neppe blevet mindre i de paafølgende Aar. Og der er mange flere Udgifter, der er Grund til at tage med, naar vi overvejer det Spørgsmaal. Det er ganske naturligt, at Politio- og Retsvæsen fordyres ved de mange Sager, som Polakker og Galiziere medfører. Det var ganske sikkert værd at faa opgjort, hvor meget Polakimporten i Grunden koster Landet, Staten og Kommunerne. Jeg tillader mig derfor at spørge de højtærede Ministre — det kommer maaske til at dele sig over fleres Omraade —, om der ikke kan skaffes en Oversigt over, hvad Polakker, Galiziere o. s. v. i nogle Aar aarlig har kostet det offentlige her i Landet gennem Hjemsendelsesudgifter, Fattigforsørgelse, Rets- og Polititudgifter og Ophold i Fængslerne. En saadan Opgørelse vilde vistnok være meget nyttig, og Rigsdagen maa utvivlsomt have Krav paa den. Naar vi har denne

Opgørelse — som jeg haaber det højtærede Ministerium vil være villig til at fremskaffe —, vil vi bedre end hidtil kunne belyse, hvilken Fortjeneste eller hvilket Tab Landet har ved Importen fra Galizien og Polen, og saa faar vi et Grundlag for vore videre Overvejelser og maaske for en meget rimelig Lovgivning sigtende til at skaffe Dækning for de meget betydelige Udgifter, der saaledes paaføres det offentlige, d. v. s. ikke alene den Overklasse i Landet, der indfører Arbejdskraft, Gudsjeerne, men de mange Tusinde Arbejdere, der udelukkes fra Arbejde ved, at Polakker og Galiziere bliver bragt i Anvendelse, men hvem det dog paalægges at betale deres Skatter til Stat og Kommune som Bidrag til disse Udgifter. Det er ganske utvivlsomt, at baade Stat og Kommuner lider under disse Byrder, og det forekommer mig indlysende urimeligt, at Folk, der Aar efter Aar udelukkes fra at finde Anvendelse paa den danske Jord som Landarbejdere, skal være med til at betale Hjemsendelse o. s. v. for de Konkurrenter, der indføres fra fremmede Lande.

Jeg vender saa atter et Øjeblik tilbage til det ærede Medlem fra Hjørring (J. Sørensen), som bl. a. udtalte en Beklagelse over, at vi Socialdemokrater ikke i Aar havde fremsat Krav om en Retsreform, det vil sige om den vedtagne Retsreforms Udførelse i Livet. Det ærede Medlem kunde været ganske rolig, den Sag skulde nok blevet omtalt, selv om det ærede Medlem ikke havde lyst efter den. Men i øvrigt synes jeg, at det ærede Medlem ikke burde være slet saa optaget af den Sag nu. Det havde maaske været bedre, om det ærede Medlem havde vist sin Optagethed i de foregaaende Samlinger. Da var det Venstre, det ærede Medlems Parti, som havde Magten og Regeringen og Flertallet, og det var Venstre, der vedtog Retsplejeloven i 1908 og gentog Vedtagelsen i 1909. Men det var virkelig ogsaa det ærede Medlems Parti, Venstre, der undlod at føre Retsplejeloven ud i Livet i de sidste Aar, ogsaa under Medvirken af det ærede Medlem fra Hjørring. Jeg synes, at det havde været mere passende, om det ærede Medlem havde bidraget sit til, at Venstre i disse foregaaende Aar havde gjort, hvad der var dets Pligt, medens det havde Kræfter til at udføre den. Det ærede Medlems Forsøg paa at gøre sig interessant ved at tale om Retskskandalerne, vil alligevel blive gennemskuet af ethvert Menneske, der kan se og tænke. Socialdemokratiet